

револверъ. В. Желчовъ като узна намѣреніето имъ, каза всичко на Марина, който разядосано му продума: „отъ мене да бжде юнакъ да ми вземе нѣкой револвера, азъ самъ ще му го дамъ.“ „Ти незнашъ, каза му Маринъ, че и тебе ще убиятъ; казаха и на мене да те завардя на пјтеката когато отиваше на извора за вода, дѣто *Св. Спасъ*. Но азъ като прѣмислихъ, че какъ тѣй безъ причина да те убия, не ми даде сърдце, защото ти знашъ всичкитѣ мѣста и много ни шеташъ, а тѣ, нѣкой нищо не похваща: нито хлѣбъ да месятъ, нито да отидатъ на нѣкъдѣ за нѣщо.“ Това като разговаряха, Шона Георги се приближи при тѣхъ и ги разпитваше за какво се прѣпиратъ. Тѣ му разказаха за всичко, а той имъ каза: „ако е работата да се убиваме, отъ сега да си бѣгамъ и да не се замѣсвамъ съ такава дружина.“ Кондю въ това врѣме отиде при огньтъ и свари М. Гаджаловъ, който бѣше заспалъ и се истегналъ, събуди го и му каза съ натѣртени думи: „ваша милость, защо не излѣзинъ на караулъ, а ми си се прострѣлъ тука; кой ще варди за рѣдътъ ти?“ „Бай Кондю!“ извика Ключюковъ „не е ли съ рѣдъ! сега е рѣдътъ на Марина, а не на бай Михалъ. Ей Маринъ варди. Защо се карате за такива нѣща?“ Когато Кондю и Михалъ се расправяха, Илия дойде. Другитѣ които бѣха се докачили отъ заканванието имъ и тѣ дойдаха, раснадени да се каратъ. Маринъ изваде револвера си и го подаваше на Илия като каза: „бати Илия! вземи ми револвертъ, защото искашъ на силомъ да го вземешъ; азъ самъ ти го давамъ“. Но той го държеще, тѣй, щото Илия щомъ го поеме, съ първо да го застрѣли. В. Желчовъ високо питаше:— „кой той, дѣто иска да ме убие? Да излѣве! азъ схмъ на срѣща му; да си земе ножтъ, азъ ще си наведе главата“. Раздорътъ до тол-